

ЈАНА АЛЕКСИЋ, рођена 1984. у Крагујевцу. Основне и мастер студије завршила је на Филолошком факултету Универзитета у Београду, на студијском програму Српска књижевност и језик са општом књижевношћу. Докторску дисертацију „Милан Кашанин као тумач нове српске књижевности” одбранила је 2016. године на истом факултету. Запослена је на Институту за књижевност и уметност у Београду као научни сарадник. Пише поезију, есеје, студије и књижевну критику. Књиге песама: *Тојао камен*, 2014; *Уијање*, 2017; *Аријел Аноним*, 2018; *На средини / ѿго-вима*, 2020. Студије: *Ојседнућа ѝрича – ѝоеѝика романа Горана Пеѝровића*, 2013; *Жудња за лејоѝом и савршенсѝвом – ѝеурѝјска димензија књижевноуметничкој сѝваралациѝва*, 2014; *Кулѝурна идеологија Милана Кацианина*, 2019; *Књижевна мисао Милана Кацианина*, 2020; *Меѝаѝоеѝичносѝи – ѝрилози ѝроучавању ѝесничке самосвесѝи*, 2021. Приредила више књига.

МИЛАН АНЂЕЛКОВИЋ, рођен 1996. у Зубином Поточу. Студира српску књижевност и језик на Филолошком факултету Универзитета у Београду. Пише есеје и књижевну критику.

СЛОБОДАН ВЛАДУШИЋ, рођен 1973. у Суботици. Пише прозу, студије, есеје и књижевну критику. Од 2013. до 2016. године је био главни и одговорни уредник *Летѝопис*. Редовни је професор на Филозофском факултету у Новом Саду. Објављене књиге: *Деѝусѝација сѝрасѝи*, 1998; *На ѝромаји*, 2007; *Порѝреѝ херменеуѝичара у ѝранзицији*, 2007; *Ко је убио мрѝву грађу? – исѝорија моѝива мрѝве граѝе у срѝском ѝесниѝѝву*, 2009; *Forward – кримикомедија*, роман, 2009; *Црњански, Меѝалоѝолис*, 2011; *Ми, избрисани – видео-ѝира*, роман, 2013; *Коѝарка ѝо је Парѝизан – мѝи о Коѝаркаѝком клубу Парѝизан*, 2016; *Књижевносѝи и коменѝари – уѝуѝсѝво за оружану ѝобуну*, 2017; *Велики јуриѝ*, роман, 2018; *Орфеј и заѝуѝач*, есеји, 2018; *Омама. Берлинска ѝајна Милоѝа Црњанској*, роман, 2021; *Милоѝ Црњански – ѝријатељ у ѝроѝлосѝи*, 2021; *Завеѝи и Меѝалоѝолис*, 2023.

ЈОВАНА ГАЈИЋ, рођена 2001. у Суботици. Студенткиња на Филозофском факултету у Новом Саду, на Одсеку за компаративну књижевност. Живи у Каћу. Пише књижевну критику, објављује у периодици.

БЕН ГОЛОСОВКЕР, рођен 1958. у Подгорици. Романсијер, приповедач, песник и синеаиста. Објавио је збирку приповедака *Двосмјерна улица*, 2022, роман *Сицилија*, 2023. и еп *Јуџославијада*, 2023. Аутор је четири дугометражна филма: *Койторски Мисал*, 2018; *Кашалої Балцићи*, 2019; *Филм о Борхесу*, 2024; *Пјена доброї тива*, 2024. и једног краткометражног – *Кривац је Бен Голосовкер*, 2023. Преводи поезију и сценско стваралаштво с енглеског, руског, шпанског, чешког, италијанског и португалског.

ЈЕЛЕНА ЗЕЛЕНОВИЋ, рођена 1993. у Новом Саду. Пише поезију, есеје, студије и књижевну критику, пише текстове за сајтове.

ДУШАН ИВАНИЋ, рођен 1946. у Грубачевом Пољу код Грачаца, Хрватска. Књижевни историчар, есејист, бави се епохом српског реализма и романтизма. Објављене књиге: *Српска њриповијејка између романтике и реализма*, 1976; *Забавно-џоучна њериодика „Јавор” и „Сџира-жилово”*, 1987; *Модели књижевної говора*, 1990; *Српски реализам*, 1996; *Књижевностї Српске Крајине*, 1998; *Основи џексїолоије*, 2001; *Свијеј и џрича*, 2002; *„Сџармали” Јована Јовановића Змаја* (студија и избор текстова), 2005; *Ка џоеиџици српскої реализма*, 2007; *Оледи о Сџерији*, 2007; *Књижевна џериодика српскої реализма*, 2008; *Врела у врлети – о књижевној баџиџини Срба у Хрваїској*, 2009; *Ка џенеџи српске џоеџије – џреледи и сџудује*, 2011; *У маїџици џриче – о јелу Јована Радуловића*, 2013; *Заџио чииаџи Досијеја? – Досијеј Обрадовић и српска кулџура*, 2015; *Доїађај и џрича – српска мемоарско-ауџиобиоџрафска џроза*, 2015; *Њеџоџ и Љубиџа – иџиориџскоїоеиџичке сџудује*, 2023. Приредио више књига српских писаца (Сима Милутиновић Сарајлија, Ђура Јакшић, Ђорђе Марковић Кодер, Милош Црњански, Бранко Радичевић, Лаза Костић, Симо Матавуљ, Милован Видаковић, Доситеј Обрадовић, Вук Стефановић Караџић...) и антологија.

ДАНИЛО ЈОКАНОВИЋ, рођен 1956. у Подгорици, Црна Гора. Студирао у Новом Саду, живи у Београду. Објављене књиге: *Друџаџији моџиви*, 1981; *Моџћностї избора*, 1984; *Ерос на коленима*, 1992; *Нојев џавран*, 1994; *Трамвај за Колхиду*, 1997; *Неумиџне џесме*, старе и нове, 2002; *Мером ружа и веїрова*, 2004; *Ненаџисане џриче*, 2009; *Слова наџиџ имена*, 2014; *Звона Свеїе Софије*, 2016; *Изабране*, 2016; *Чернила и вино (Масџило и вино)*, на руском, 2018; *Повиџорное џуџеџесџивие (Поновно џуџовање)*, на руском, 2020; *Ненаџисане џриче*, старе и нове, 2021; *Мач десїоџа*

Стефана, 2023; *Преко њихова имена*, 2024. Приредио више књига и антологија.

АНА КОЗИЋ, рођена 1992. у Пожаревцу. Ради на Институту за књижевност и уметност, на одељењу Српска књижевност и културна самосвест. Учествује на домаћим и међународним научним конференцијама и скуповима. Објављује научне радове и критичке приказе. Области интересовања: еротологија, српска књижевност 19. и 20. века.

ТАЊА КОЈИЋ, рођена 1996. у Брчком, БиХ. Основне и мастер студије завршила је на Филозофском факултету у Новом Саду, на Одсеку за српску књижевност и језик, где је тренутно студент докторских академских студија. Пише научне радове и књижевну критику, објављује у периодици.

ЈАКУБ КОРНХАУЗЕР (JAKUB KORNHAUSER), рођен 1984. у Кракову, Пољска. Песник, есејиста, преводилац, књижевни теоретичар, уредник, научни сарадник Јагелонског универзитета. Завршио је студије румунистике докторатом „Статус предмета у поезији европског надреализма”. Бави се првенствено европском авангардом, између осталих и српском. Аутор је следећих песничких збирки: *Тежак њрекрцај*, *Нејасна њосћојања*, *Фабрика квасца*, *Девећ дана у зиду*, *Секу ли брзо њивоји ножеви?*, *Крволийњање и верерице*, *In атрехи*. За песничку збирку *Фабрика квасца* награђен је 2016. године Наградом „Вислава Шимборска”. Објављује и есејистичке књиге: *Слобода крейи*, *Планинске наџраде највише кайеџорије*, *Ојасни њејажи*. *Надреализам и њосле надреализма*, *Поводи и њоџовори*, *Мали канони свејске књижевности*. Преводио је књиге Герасима Луке, Думитра Крудуа, Анрија Мишоа, Миролуба Тодоровића, Клаудија Комартина. (Б. Р.)

НЕБОЈША ЛАПЧЕВИЋ, рођен 1966. у Крушевцу. Пише поезију, приповетке, романе, либрета, драмске текстове, те песме, приче и драме за децу. Објавио је збирке песама: *Семе на вејру*, 1999; *Сџрофе у џрасликама*, 2003; *Долазак Хрисћиа на Менхејн*, 2010; *Још увек у иџри – Звонко Милојевић*, 2017; *Берачи њолена*, 2019; *Филаџелистџи – сџиџу ли џи њисма*, *џриџаџе.џу*, 2022; прозни триптих *Овајлоћавање*, 2000; збирку поезије и прозе *Песник и њеџови моделе*, 2001; драму *Римска џрича*; публицистичку књигу из спортске културе *Срце на џерен*, 2005; кратке приче: *Улаз на јужна враџа*, 2007; *Рукоџис у џеракоџи*, 2020; приче за децу *Ко је дрџио Чарлија?*, 2009; либрето *Крсћи свејџоџа цара Консћанџиџина*, 2013; романе: *Језеро у џелијама*, 2013; *Сценарио за Вудџа Алена*, 2014. Објавио је и саборник о Пријезди и Морави *Завеј џојводе Пријезде*, 2019. Живи и ради у Крушевцу.

СИМОНИДА ЛОНЧАР, рођена 2001. у Врбасу. Дипломирала је на Одсеку за српску књижевност и језик на Филозофском факултету у Новом Саду, где је тренутно на мастер студијама. Пише прозу, научне радове и есеје. Ауторка је књиге прича *Пнеума*, која је 2022. објављена у оквиру Едиције „Прва књига Матице српске”.

РАЈКО ЛУКАЧ (Међеђа код Босанске Дубице, БиХ, 1952 – Београд, 2024). Дипломирао на Групи за српскохрватски језик и југословенске књижевности на Филолошком факултету у Београду. Писао поезију и прозу, поезију и прозу за децу, есеје, путописе, радио, позоришне и ТВ драме, књижевну и филмску критику, бавио се превођењем. Књиге песама: *Плавуца и њуњик*, 1977; *Стирално ситейениције*, 1982; *Књига њаљеница*, 1986; *Одливци и силуете*, 1987; *Који куну дане и ноћи*, 1990; *Ухолаже*, 1994; *Јајица за ћивои*, 1994; *Реликвијар*, 1994; *Бицићање њред лајош*, 1995; *Јона из фиоке*, 1997; *Плес двојника – ситаре и нове њјесме*, 2004; *Трије за или Сито изабраних њјесама*, 2008; *Зайиси из њодземној њролаза*, 2010; *Хор ара*, 2015; *У њраћању за изњубљеним чииаоцима*, 2016; *Заједнички еишиаф*, 2017; *Вечера за кечере*, 2022. Књиге приповедака: *Мојин краљ*, 1996; *Шејталиције хромих*, 2001; *Самријни зајрљај*, 2006; *Писац на усијаном лименом крову библиотеке*, 2017; *Посмријна свадба*, 2018; *Најтори дан за умирање*, 2022. Романи: *Чиикарска школа*, 1988; *Њејине саније*, 1995; *Божиији њодници*, 1998; *Архивске њробнице*, 2002; *Хроничар*, 2005; *Звоно над међама*, 2015; *Ситрације од најситрацијеј*, 2016; *Дивии и рукоииси – њрађа за лијей срџски роман*, 2017; *Curriculit vitae*, 2024. Књиге за децу и младе: поезија: *Мачја њређа*, 2008; *Хвалисавко у којачкама од седам миља*, 2009; *Пајаци на њијаци*, 2016; *Крајика дуја*, 2017; *Пиције њриче и грује њесме*, 2018; *Чаробњак из воза*, 2019; *Вињез жгера од фрижидера*, 2021; *Мици на усијаном лименом крову*, 2022; *У(р)ааа, мајџурааа! или Ни Зк ни њо2ла*, 2023; приповетке: *Можеци и да не њоверујеш*, 2018; *Скиценбух и седам крокија – дјењињсњво Олиној дједа*, 2018; *Посласњице из њањине кухињице*, 2023; романи: *Најтори надимак на свијењу*, 2011; *Ухвањи вјењар*, 2012; *Ситрације од најситрацијеј*, 2016; *Махараца од Инђије*, 2018; *Изњубљене ситранице*, 2023. Приредио више књига и антологија.

ЈЕЛЕНА МАРИЋЕВИЋ БАЛАЋ, рођена 1988. у Кладову. Запослена је на Одсеку за српску књижевност и језик Филозофског факултета у Новом Саду. Докторирала је 2016. године (тема: „Барок у белетристичком опусу Милорада Павића”). Радила је као лектор српског језика на Јагјелонском универзитету у Кракову. Добитница је награда: „Боривоје Маринковић” за 2014. годину и Доситејево златно перо за 2018. годину. Објављене студије: *Лењињмањија за сњнализам: њулсирање сњнализма*, 2016; *Трајом бисерних минђуца срџске књижевности: ренесансноњи и*

барокноста српске књижевности, 2018; *Ка осмеху Европе: Савремено српско, пољско и чешко песничтво у компаративном кључу*, 2023. Књиге песама: *Без длаке на срцу*, 2020; *Арсенал*, 2023.

ИВАН НЕГРИШОРАЦ, рођен 1956. у Трстенику. Пише поезију, прозу, драме, студије и књижевну критику. Од 2005. до 2012. године био је главни и одговорни уредник *Лейописа Матице српске*, а од априла 2012. је председник Матице српске. Од краја 2021. је инострани члан АНУРС. Књиге песама: *Трула јабука*, 1981; *Ракљар. Желудац*, 1983; *Земљопис*, 1986; *Абракадабра*, 1990; *Тојло, хладно*, 1990; *Хой*, 1993; *Везници*, 1995; *Прилози*, 2002; *Поштајник*, 2007; *Свештеник*, 2010; *Камена чтиенија*, 2013; *Чтиенија* (избор), 2015; *Матични мљеч*, 2016; *Изложба облака* (избор и нове), 2017; *Оћледала Ока Негремана*, 2019. Роман: *Анђели умиру*, 1998. Дrame: *Фреди умире*, 1987; *Куц-куц*, 1989; *Исраџа је у шоку, зар не?*, 2000; *Види ли свице на небу?*, 2006. Студије и есеји: *Лейтизмација за бескућнике. Српска неоавангардна поезија – поезички идентитет и разлике*, 1996; *Лирска аура Јована Дучића*, 2009; *Исраџа предака – искушења колективној и индивидуалној ојстианка*, 2018; *Њећешевски покрећ оћиора*, 2020; *Поезија Јована Дучића – од емпиријској нећативитет до лирске метифизике*, 2022. Председник је Уређивачког одбора *Српске енциклопедије*, том I, књ. 1–2, 2010–2011, том II, 2013; том III, књ. 1–2, 2018, 2022.

МАРКО ПАОВИЦА, рођен 1950. на Цибријану код Требиња, БиХ. Пише књижевну критику, есеје и огледе о српској књижевности. Објављене књиге: *Расјони прозне речи – о прозним књијама савремених српских писца*, 2005; *Арећев лук*, 2009; *Орфеј на сћолу – оћлеги о савременим српским писцима*, 2011; *Метакритички излет*, 2017; *Скице за сћоменик / Sketches for a toment* (двојезично), 2021; *Са писцима – нови оћлеги о савременом српском писничтво*, 2022.

САЊА ПЕРИЋ, рођена 1994. у Бијелини, БиХ. Студенткиња је докторских студија на Одсеку за српску књижевност Филозофског факултета у Новом Саду. Бави се савременим српским писцима, пре свих песничким и есејистичким стваралаштвом Борислава Радовића. Пише есеје, научне радове и књижевну критику. Објављена књига: *Књижевност и исходишта – есеји и критике о делима српске књижевности*, 2020.

РАНКО ПОПОВИЋ, рођен 1961. у Залому код Невесиња, БиХ. Школовао се у Сарајеву, где је 1985. дипломирао на Филозофском факултету. Магистрирао 1990. на Филолошком факултету у Београду, а докторирао 2005. на Филозофском факултету у Бањој Луци. Дописни је члан у радном саставу Академије наука и умјетности Републике Српске (АНУРС). Редовни је професор Филолошког факултета Универзитета у Бањој Луци.

Пише књижевну критику, огледе и студије из области српске књижевности XIX и XX века. Објављене књиге: *Завјетно ѓамћење ѓјесме – стварносни контекст српске ѓоезије с краја 20. вијека*, 2007; *Чин ѓрејознавања – ољеди о српском ѓјесништву*, 2009; *Горка ведрина Исѓока. Хумор у Андрићевим романима*, 2012; *Парадокси и мољитве*, 2013; *Ризничари и ѓамѓијељи* (група аутора), 2013; *Траједија без катарзе*, 2014; *Ријечи за срејтање*, 2014; *Гјесник великој ѓомирења – особености умјетничкој израза Бранка Ѓојића*, 2015; *Чијати и бијти*, 2017; *Скућен у ријечи. Зайиси о ѓоезији Ѓорђа Сладоја*, 2020; *Очијтавање душе. Крајика ѓривајна ѓовјесј чијања*, 2021; *Облици и лик Шанѓићеве ѓоезије*, 2022. Приредио више књига и зборника.

БИСЕРКА РАЈЧИЋ, рођена 1940. у Јелашници код Зајечара. Завршила је студије славистике (група за источне и западне словенске језике и књижевности) на Филолошком факултету у Београду. Пише есеје и радио-драме, преводи с пољског, руског, чешког, словачког, бугарског и словеначког. Објавила је преко сто књига превода свих књижевних жанрова (Шимборска, Милош, Липска, Ружевич, Херберт, Мрожек, Гловацки, Кот, Колаковски, Загајевски, Барањчак, Гомбрович, Виткјевич, Анджејевски, Брандис, Лем, Јурковски и др.), а бави се и позориштем, ликовном уметношћу, филмом, филозофијом, естетиком, политикологијом, историографијом, питањима вере и цркве словенских народа, највише Пољском. Објављене књиге: *Писма из Прага*, 1999; *Пољска цивилизација*, 2003; *Мој Краков – из куљтурне археолојије прага*, 2006; *Itago Poloniae*, 2014; *Писма из Пољске*, 2018; *Факѓомонијаже – (ѓорѓретѓи, живоѓоѓѓиси, јубилеји, сећања, разговори, ѓисма, мислио о ---)*, 2020; *Поеѓика разговора – (1980–2023)*, 2023. Објавила је и више антологија.

НАТАША РАКИЋ, рођена 1988. у Крагујевцу. Завршила је основне и мастер студије на Одсеку за немачки језик и књижевност на Филолошко-уметничком факултету у Крагујевцу, на коме је и докторирала из области науке о књижевности и одбранила дисертацију под називом „Колонијално освајање Намибије и политика сећања у савременом немачком роману”. Уредница је тематског зборника међународног значаја *Африка: књижевности, куљтура, језик и ѓољѓика*, 2023. Преводи текстове са немачког и енглеског језика, активно учествује на националним и међународним конференцијама и објављује научне чланке у домаћим и страним часописима.

КРИСТОФ РАНСМАЈЕР (CHRISTOPH RANSMAYR), рођен 1954. у Велсу, Горња Аустрија. Савремени аустријски писац, студирао је филозофију и етнологију у Бечу и радио као уредник културних рубрика у новинама. Сматра се настављачем школе постмодерне књижевности

на немачком језику, која отпочиње делима Петера Хандкеа, Р. В. Фасбиндера и др. У свом прозном опусу Рансмајер укршта времена, епохе и њихове артефакте са циљем да причу учини пријемчивијом. Његово дело је овенчано бројним књижевним наградама. На српском језику су му објављени романи: *Ужаси лега и мрака*, 1997; *Морбус Кишахара*, 1999; *Последњи свети*, 2003; *Даме и Ђосиода под водом* (заједно са Манфредом Ваколбингером), 2007; *Лејтећа њланина*, 2008; *Ајлас ујлаценој човека*, 2014; *Кокс или Ток времена*, 2017; *Мајстор водопада: крајика њрича о убијању*, 2022. (Н. Р.)

МАРИЈА СЛОБОДА, рођена 1989. у Суботици. Запослена на Филолошком факултету Универзитета у Београду, на Катедри за српску књижевност са јужнословенским књижевностима. Области научног интересовања: српска књижевност 18. и 19. века, књижевна периодика и еволутивни токови српске лирике. Пише научне радове и критичке приказе, објављује у периодици.

НЕНАД СТАНОЈЕВИЋ, рођен 1982. у Сремској Митровици. Бави се српском књижевношћу XX века, пише огледе, есеје и књижевну критику. Књига есеја и критика: *У ојлегалу лићерајуре*, 2017.

МАРКО ТОШОВИЋ, рођен 1989. у Сарајеву, БиХ. Бави се модерном, међуратном и савременом српском књижевношћу, посебно Пекићем и Андрићем, пише критичке приказе, есеје и хумористичку прозу и поезију, објављује у периодици.

МИЛИЦА ЂУКОВИЋ, рођена 1987. у Панчеву. Бави се српском књижевном периодиком XIX века и историјом српске књижевности. Докторирала 2020. године темом „Тихомир Остојић и српска књижевна периодика” на Филолошком факултету у Београду. Пише стручне радове, студије, приказе, огледе и интервјуе, објављује у периодици.

ЕЛМА ХАЛИЛОВИЋ, рођена 1978. у Новом Пазару. Пише студије, есеје и књижевну критику. Бави се фолклористиком јужнословенских народа и савременом књижевношћу. Објављене студије: *Слеја Живана*, 2010; *Зајонећке* (у коауторству са Енесом Халиловићем), 2015; *Фолклорна збирка Хусеина Дергемеза* (у коауторству са Љиљаном Пешикан-Љуштановић), 2023.

МАЈА ХЕРМАН СЕКУЛИЋ, рођена 1949. у Београду, где је магистрирала 1977. године на Одсеку за општу књижевност Филолошког факултета у Београду, а докторирала је 1985. на Универзитету Принстон (Њу Џерзи, САД). Пише поезију, романе, есеје, критику, приказе, преводи

с енглеског и на енглески. Чланица је Удружења књижевника Србије, Српског књижевног друштва, српског и америчког ПЕН-а и Песничког друштва Америке (PSA). Предавала је на многим америчким универзитетима, а последњих година живи између Београда и Њујорка. Књиге песама: *Камерографија, или њујоршки снимци*, 1990; *Картографија: Северно-јужни пролаз*, 1992; *Из музеја лутања*, 1997; *Из њисте земље / Out of the Waste Land*, 1998; *Госица од Винче*, 2017; *Велики њлан*, 2018; *Силна Јерина*, 2018; *Ти која сам ја*, 2019. Романи: *Краљ свиле*, 2000; *In Search of the Silk King*, 2005; *Слике којих нема*, 2009; *У слици за Лолијом*, 2011; *Ma Belle – Мејбл Грујић, прва америчка дама Србије*, 2015. Есеји: *Скице за историје*, 1992; *Књижевност историја*, 1994; *Прозор у жагу*, путописи, 1994; *Дијалогна галаксија*, 2011; *Who was Nikola Tesla? The Genius who gave us Light*, 2015. Године 2017. су јој објављена *Изабрана дела*.

ПРЕДРАГ ШАПОЊА, рођен 1972. у Новом Саду. Књижевни преводилац, дипломирао је 2002. енглески језик и књижевност на Филозофском факултету у Новом Саду. Пре тога је 1997. дипломирао и на Медицинском факултету. У периодици објављује преводе текстова из књижевне теорије, филозофије и социологије: Виларда Спигелмана, Дејвида Сидорског, Ерика Хобсбаума, Томаса Франка, Дорит Кон, Едварда Саида, Бернарда Вилијамса, Тома Полина, Мартина Постера, као и преводе поезије: Т. С. Елиота, Хуга Вилијамса, Тома Полина, Харолда Пинтера, Пенелопе Фиццералд и Чарлса Симића. Преведене књиге: *Алис Манро, Бекство*, 2006; *Превисше среће*, 2010; *Голи живој*, 2013; *Мржња, иријателство, удварање, љубав, брак*, 2014; *Пољед са единбуршке стене*, 2015; *Дорис Лесинг, Бен, у свеју*, 2007; *Мемоари иреживеле*, 2008; *Злајна бележница*, 2010; *Ајрис Мердок, Пешчани замак*, 2004; *Црни ирини*, 2005; *Флен О'Брајен, На реци „Код две инице”*, 2009; *Мишел Фејбер, Исиог коже*, 2003; *Кица мора иаси*, 2004; *Лиза Скотолан, Последња жалба*, 2004; *Луиз Велш, Тамерлан мора умреји*, 2005; *Мрачна комора*, 2005; *Трик са мејком*, 2010; *Томас Франк, Освајање кула: бизнис култура, контиракултура, усјон хий конзумеризма*, 2003; *Ралф Елисон, Невидљиви човек*, 2014.

Приредио
Бранислав КАРАНОВИЋ